

A. Mackiewicz

Szczytno, st. I, wykopy 4a-4c, gm.
loco, woj. olsztyńskie, AZP 28-66/-

Informator Archeologiczny : badania 29, 142

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Szczytno, st. I, wykopy 4a-4c
gm. loco, woj. olsztyńskie
AZP 28-66/—

ARCHEO-ADAM

Nadzory prowadził mgr A. Mackiewicz. Finansowane przez Zarząd Miasta Szczytna. Pierwszy sezon badań. Stare Miasto. Osadnictwo nowożytne, XVIII-XX w.

Teren nadzorów objął swym zasięgiem północno-wschodnią część pl. Juranda oraz częściowo fragm. fosy od placu w kierunku zamku. Nadzorowano wykopy o łącznej długości ok. 52 m i głębokości nie przekraczającej 1,2 m. Ze względu na niewielką głębokość wykopów w żadnym miejscu nie uchwycono calca ani nawet późnośredniowiecznych nawarstwień kulturowych. Stwierdzono tu głównie obecność nawarstwień zasypiskowych i niwelacyjnych, które można datować od końca XVIII do pocz. XX w. W wykopie 4a uchwycono wtręty warstw budowlanych, pochodzące z okresu budowy gmachu starostwa (obecnie Urząd Miejski). Uchwycono także XIX-XX-wieczny poziom pl. Juranda (ok. 145,5 m n. p. m.), którego nawierzchnię stanowił bruk z dużych kamieni polnych. Materiał zabytkowy (fragm. naczyń ceramicznych) był bardzo rozdrobniony i nieliczny. Ogólnie można określić jako XVIII-XIX-wieczny. Tylko 2 fragm. (brzusiec i wylew) można określić jako średniowieczne (XV w.), pozyskano je jednak z warstw przemieszanych.

Dokumentacja znajduje się w archiwum Państwowej Służby Ochrony Zabytków w Olsztynie oraz Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie (wraz z materiałami).

Szczytno, st. III, wykopy 1-1a
gm. loco, woj. olsztyńskie
AZP 28-66/—

ARCHEO-ADAM

Badania prowadził mgr A. Mackiewicz. Finansowane przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji „Aqua” w Szczytnie. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo średniowieczne i nowożytne potwierdzone dokumentami z 1396 r.

Teren nadzorów objął swym zasięgiem ul. Bartna Strona na odcinku ok. 90 m licząc od ul. Mickiewicza. Głębokość wykopów dochodziła do 4 m. W obrębie nadzorowanego wykopu niestety nie udało się uchwycić nienaruszonych warstw kulturowych średniowiecznych ani też nowożytnych. Jedynie fragmentarycznie wystąpiły nawarstwienia przemieszane — ze względu na liczne wkopy pod uzbrojenie terenu — o charakterze nowożytnym. Również materiał zabytkowy (głównie fragm. naczyń ceramicznych) był bardzo rozdrobniony, nieliczny i zróżnicowany, przez co nie pozwalał na przeprowadzenie analizy chronologiczno-funkcjonalnej i technologicznej oraz określenie typów i form naczyń. W sumie pozyskano zaledwie 13 niewielkich fragm. ceramiki z mało charakterystycznych części naczyń. Mimo to można na ich podstawie stwierdzić, iż w miejscu tym istniało osadnictwo praktycznie od wczesnego lub przynajmniej schyłku wczesnego średniowiecza, co znajduje potwierdzenie w źródłach pisanych. Wszystkie fragm. pochodzą z wykopu 1 i pozyskano je między 63 a 74 metrem, z głębokości od 0,5 do 1,2 m. Najstarszy jest niewątpliwie mało charakterystyczny pod względem funkcji i kształtu fragm. naczynia (prawdopodobnie fragm. dna), jednakże jego rodzaj wypału (barwa ceglasta wskazująca na wypał utleniający) i rodzaj domieszki (duża ilość tłuczni z domieszką miki) dają podstawy do uznania go za wczesnośredniowieczny. Na późne średniowiecze można niewątpliwie datować 4 fragm. ceramiki siwej (wypał redukcyjny). Wśród nich najbardziej charakterystyczny jest fragm. dużego ucha o szerokości 4 cm. Pozostałe 3 to niewielki fragm. partii przydennej naczynia cienkościennego, niewielki fragm. brzuśca naczynia o obustronnie wyświecanych powierzchniach oraz jeden na tyle mało charakterystyczny, że uniemożliwia określenie, czy mamy tu do czynienia